

Wtorek, 22 maja 2007 r.

P6_TA(2007)0195

Zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 (2006/2233(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 i w przyszłości: Utrzymanie usług ekosystemowych na rzecz dobrobytu człowieka” (COM(2006)0216),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 1998 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącego strategii Wspólnoty Europejskiej na rzecz różnorodności biologicznej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącego planów działania z zakresu różnorodności biologicznej w dziedzinie ochrony zasobów naturalnych, rolnictwa, rybołówstwa oraz współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją opinię z dnia 25 czerwca 1993 r. w sprawie wniosku Komisji dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Konwencji o różnorodności biologicznej ⁽³⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽⁴⁾ (tzw. dyrektywę ptasią) oraz swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2001 r. ⁽⁵⁾ w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory ⁽⁶⁾ (tzw. dyrektywy siedliskowej),
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 31 maja 2001 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (2001-2010) ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając Przegląd strategii UE dotyczącej trwałego rozwoju (EU SDS) — Odnowioną strategię ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając rezultaty ósmej Konferencji Stron (COP 8) w sprawie Konwencji o różnorodności biologicznej oraz trzeciego Posiedzenia Stron (MOP 3) w sprawie Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Rybołówstwa (A6-0089/2007),
- A. mając na uwadze obecne, niepokojące tempo utraty różnorodności biologicznej, które prawdopodobnie będzie w dalszym ciągu rosnąć w obliczu braku działań na szeroką skalę,
- B. mając na uwadze, że istnieje niewiele stosownych wskaźników pozwalających na skuteczne zmierzenie, do jakiego stopnia podczas wdrażania różnych strategii politycznych respektowane są wymogi różnorodności biologicznej, przy czym jednym z najważniejszych jest wskaźnik ptaków krajobrazu rolniczego (ang. Common Farmland Bird Index),

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 9.11.1998, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, str. 575.

⁽³⁾ Dz.U. C 194 z 19.7.1993, str. 401.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 368).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 262 z 18.9.2001, str. 132.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona Dyrektywą 2006/105/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 47 E z 21.2.2002, str. 113.

⁽⁸⁾ Dokument Rady 10117/06 z 9.6.2006.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- C. mając na uwadze, że różnorodność biologiczna odgrywa istotną rolę w utrzymaniu życia i bytu, rozwoju gospodarczego i społecznego, ludzkiego dobrobytu, a także w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju na rok 2015,
- D. mając na uwadze, że według Milenijnej oceny ekosystemów ONZ z 2005 r. od początku lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku w dwóch trzecich wszystkich ekosystemów nastąpił spadek,
- E. mając na uwadze, że głównymi czynnikami, które powodują utratę różnorodności biologicznej są: zmiany klimatyczne, zanieczyszczenie środowiska, stosowanie intensywnych metod produkcji rolniczej oraz nieodpowiednie gospodarowanie kompleksami leśnymi i zasobami wód,
- F. uważa, że rolnictwo, jako użytkownik różnorodności biologicznej, ma podstawową rolę do odegrania w gospodarowaniu różnorodnością biologiczną i jej zachowywaniu; uważa, że wspólna polityka rolna (WPR) powinna odtąd propagować zrównoważone modele produkcji, które — będąc gospodarczo opłacalne — pozwalają wpływać na środowisko naturalne oraz na waloryzację i rehabilitację różnorodności biologicznej większej ilości gatunków, zwierząt, roślin i mikroorganizmów,
- G. mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba podjęcia zintensyfikowanych i skoordynowanych wysiłków na rzecz zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej najpóźniej do 2010 r.:
1. z zadowoleniem przyjmuje ww. komunikat Komisji (COM(2006)0216) ze względu na jego konceptualne podejście, priorytetowe cele na lata 2007-2008 oraz podstawowe środki wspierające i uważa, że komunikat ten stanowi dobry punkt wyjścia dla bardziej ukierunkowanego podejścia w celu osiągnięcia celu w zakresie różnorodności biologicznej na rok 2010; popiera również decyzję, aby położyć nacisk na wzmocnienie procesu wdrażania obecnej polityki oraz obecnych środków;
  2. z zadowoleniem przyjmuje przyjętą w dniu 17 marca 2007 r. przez G8+5 (Chiny, Indie, Meksyk, Republika Południowej Afryki i Brazylię) inicjatywę poczdamską, która ma pomóc w powstrzymaniu, przed upływem 2010 r., masowej utraty różnorodności biologicznej; zachęca G8+5 do pilnego wdrożenia przyjętej inicjatywy oraz do zapewnienia środków finansowych na ochronę oceanów, wspieranie badań naukowych i poprawę monitorowania gatunków zagrożonych wyginięciem;
  3. podkreśla wartość różnorodności biologicznej samej w sobie oraz pilną potrzebę jej ochrony przed dalszą degradacją wynikającą z działalności i ingerencji człowieka, obejmującą między innymi nadmierną eksploatację, zmiany klimatyczne oraz utratę siedlisk naturalnych;
  4. wyraża głęboką obawę z powodu dalszej utraty różnorodności biologicznej i związanego z nią znikania usług ekosystemowych;
  5. dostrzega decydujące znaczenie zdrowych ekosystemów dla dobrobytu i pomyślności w UE i na całym świecie;
  6. podkreśla, że zmiany klimatyczne i utrata różnorodności biologicznej są ze sobą ściśle powiązane i mają takie samo znaczenie;
  7. potwierdza pilną potrzebę podjęcia wysiłków w celu wypełnienia zobowiązań dotyczących zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej w UE do roku 2010, podjętych przez Radę Europejską w Göteborgu w 2001 r. w kontekście strategii zrównoważonego rozwoju oraz w Szóstym programie działań na rzecz środowiska; podkreśla pilną potrzebę podjęcia zintensyfikowanych i skoordynowanych wysiłków w celu zahamowania tej tendencji, zważywszy szczególnie na krótki czas, jaki pozostał na wypełnienie zobowiązań na rok 2010; popiera zintegrowane podejście zaproponowane w komunikacie Komisji, zgodnie z którym zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej powinno stanowić część wszystkich odnośnych strategii politycznych UE;
  8. dostrzega potencjalne znaczenie nowej koncepcji usług ekosystemowych, propagowanej w komunikacie Komisji, jako narzędzia służącego włączeniu wartości gospodarczej różnorodności biologicznej do innych obszarów polityki, a także proponuje, aby utrzymanie usług ekosystemowych stało się podstawowym celem wszelkich horyzontalnych i sektorowych strategii politycznych UE; ostrzega jednak przed ograniczaniem wartości różnorodności biologicznej do korzyści płynących z niej dla ludzi lub postrzeganiem utraty różnorodności biologicznej wyłącznie jako problemu gospodarczego;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje Plan działań UE do roku 2010 i na dalszą przyszłość, załączony do komunikatu Komisji, oraz uznaje go za podstawowe narzędzie i ostatnią szansę połączenia sił podmiotów na szczeblu Wspólnoty i państw członkowskich w celu podjęcia kluczowych działań na rzecz wypełnienia zobowiązań na rok 2010; zważywszy jednak na ograniczony czas, jaki pozostaje do wdrożenia planu działań, wzywa Komisję do zapewnienia niezbędnych struktur służących bezzwłocznemu i skutecznemu wcieleniu go w życie na szczeblu Wspólnoty i państw członkowskich;

10. uważa, że plan działań nie wystarczy do zachowania różnorodności biologicznej i utrzymania usług ekosystemowych w długofalowej perspektywie; przyjmuje z zadowoleniem wszystkie propozycje otwierające unijną debatę na temat długoterminowej wizji, tworzącej szkielet długofalowej strategii politycznej; wzywa Komisję do rozpoczęcia procesu tworzenia długoterminowej wizji UE dotyczącej różnorodności biologicznej, tworzącej szkielet przyszłego rozwoju polityki w tej dziedzinie;

11. w tym kontekście wzywa Komisję do przeanalizowania i opracowania wniosków w sprawie środków praktycznych w celu internalizacji kosztów utraty różnorodności biologicznej wynikających z działań, które wywierają znaczący, negatywny wpływ na różnorodność biologiczną;

12. uważa za konieczne aktywne włączenie całego społeczeństwa Unii Europejskiej, w tym także sektorów przedsiębiorstw i oświaty, w proces ochrony różnorodności biologicznej;

1. Obszar polityki — różnorodność biologiczna a UE

Najważniejsze siedliska i gatunki (cel 1)

13. podkreśla istotną rolę, jaką w ochronie różnorodności biologicznej UE odgrywa tzw. dyrektywa siedliskowa i dyrektywa ptasia, dostrzega znaczenie zakończenia prac nad siecią Natura 2000 (ustanowioną przez dyrektywę siedliskową) na lądzie i morzu, efektywnego zarządzania i odpowiedniego finansowania sieci, planowania przestrzennego, uwzględniającego tę sieć, oraz wzmocnienia spójności, wytrzymałości i łączności sieci, zwłaszcza w kontekście zmian klimatycznych;

14. podkreśla znaczenie włączenia do sieci Natura 2000 obszarów znajdujących się w krajach i na terytoriach zamorskich podlegających zwierzchnictwu państw członkowskich UE;

15. podkreśla znaczenie dodatkowych środków, które koncentrują się na zagrożonych gatunkach, oraz dostrzega wartość, jaką ma w tym kontekście rozszerzenie zakresu wykorzystywania planów działań dotyczących poszczególnych gatunków; podkreśla, że stan ochrony siedlisk naturalnych oraz gatunków, których ochrona wymagana jest na mocy dyrektywy siedliskowej, powinny podlegać naukowej analizie w regularnych odstępach czasu;

16. zwraca uwagę na potrzebę wypracowania odpowiednio dostosowanych działań, mających na celu wspieranie różnorodności biologicznej w nowych państwach członkowskich UE, oraz podkreśla, że takie usługi ekosystemowe, jak zachowywanie krajobrazu, oraz taka działalność gospodarcza, jak turystyka, są wzajemnie zależne;

17. zauważa, że wspieranie selektywnych metod połowów stanowi priorytet, gdyż przyczyni się do trwałości przemysłu rybołówczego i utrzymania zróżnicowania biologicznego poprzez ograniczenie przyłowów;

18. podkreśla znaczenie wysokiej różnorodności biologicznej w najbardziej oddalonych regionach i wzywa do podjęcia środków w celu ochrony tej różnorodności i jej zrównoważonego wykorzystania, np. w ramach dyrektyw dotyczących przyrody;

19. przyznaje, że polowanie na żywe zwierzęta i handel nimi nadal stanowi zagrożenie dla różnorodności biologicznej, jednak w Europie znajduje się również szereg instytucji zoologicznych oraz innych organizacji, które poprzez programy hodowlane oraz środki ochrony w środowisku naturalnym udowadniają, że odgrywają istotną rolę w zachowywaniu niektórych zagrożonych gatunków;

20. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji wdrażania wspólnej polityki morskiej opartej na kompleksowym podejściu do oceanów i zwraca uwagę na potrzebę ochrony oceanów stanowiącą gwarancję rozwoju gospodarczego sektorów takich jak rybołówstwo, turystyka i inne;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Pozostały obszar lądowy i pozostałe środowisko morskie (cel 2 i 3)

21. uważa, że planowanie przestrzenne i eksploatacja dzikich gatunków (poprzez niezrównoważone polowania i połowy) są podstawowymi czynnikami wpływającymi na różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe; zwraca szczególną uwagę na zagrożenia dla terenów rolniczych i zalesionych o wysokiej wartości przyrodniczej, wynikające zarówno z intensyfikacji, jak i zaniechania prowadzenia działalności; dostrzega zagrożenia dla zasobów ryb, gatunków nie będących celem połowu oraz siedlisk morskich, spowodowane praktykami połowowymi zagrażającymi równowadze środowiska, obejmującymi nielegalne połowy oraz połowy z wykorzystaniem destrukcyjnych i nieselektywnych technologii;
22. przypomina, że zachowanie różnorodności europejskich terenów wiejskich kluczowe jest nie tylko dla zachowania usług świadczonych w ramach trwałego rolnictwa, lecz także dla utrzymania przekazu materiału genetycznego między populacjami dzikiej fauny i flory;
23. podkreśla znaczenia wdrożenia zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa, ponieważ jest ona podstawą zrównoważonego rozwoju zasobów rybnych i zniechęca do nadmiernych połowów, które stanowią zagrożenie dla życia morskiego;
24. wzywa Komisję do opracowania konkretnego programu działań zmierzających do zwalczania nielegalnych, niezgłaszanych i niekontrolowanych połowów (IUU), które są głównym zagrożeniem dla odnowienia zasobów rybnych;
25. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Unii Europejskiej i państw członkowskich o objęcie rzecznych i morskich ekosystemów siecią ochrony siedlisk NATURA 2000 i wzywa do szczególnego uwzględnienia obszarów reprodukcji zasobów rybnych;
26. wzywa Komisję do dalszej konsolidacji sieci ochrony NATURA 2000 poprzez objęcie nią dziesięciu nowych państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 roku, oraz Bułgarii i Rumunii, ponieważ — wraz z akcesją tych dwóch ostatnich państw — Morze Czarne stanie się częścią wód Wspólnoty;
27. wzywa państwa członkowskie do wykorzystania wszelkich dostępnych w ramach wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa możliwości wspierania celów różnorodności biologicznej na pozostałym obszarze lądowym i w pozostałym środowisku morskim (tj. poza obszarami znajdującymi się w sieci Natura 2000); wzywa do kontynuacji włączania kwestii różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych do wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa i w szczególności do rozpoznania możliwości przewidzianych w przeglądzie budżetu na lata 2008-2009 w tym względzie;
28. wyraża zaniepokojenie z powodu wpływu wprowadzania gatunków egzotycznych oraz wpływu prawdopodobnego przedostawania się ryb genetycznie modyfikowanych do ekosystemów morskich na różnorodność biologiczną i wzywa Komisję do dalszej analizy tego zagrożenia;
29. wzywa Komisję do promowania i wspierania analiz związanych z hodowaniem nowych gatunków w niewoli, szczególnie jeżeli chodzi o gatunki nadmiernie eksploatowane, odpowiadając w ten sposób na potrzeby rynku, dla którego zmniejszenie połowów stanowi potencjalne zagrożenie;
30. wyraża zaniepokojenie zmniejszającą się różnorodnością zwierząt gospodarskich oraz odmian roślin; dlatego wzywa do natychmiastowej transpozycji dyrektywy Rady 98/95/WE⁽¹⁾, która zapewnia podstawę prawną umożliwiającą, w ramach przepisów dotyczących obrotu materiałem siewnym roślin, ochronę odmian zagrożonych erozją genetyczną dzięki stosowaniu ochrony w środowisku naturalnym i w gospodarstwach;
31. zwraca uwagę na fakt, że wspólna polityka rolna oraz związana z nią dynamika rozwojowa prowadząca z jednej strony do specjalizacji i intensyfikacji, a z drugiej — do marginalizacji i niepełnego wykorzystania gruntów, przyczyniła się w ostatnich dziesięcioleciach do znacznych strat w różnorodności biologicznej;
32. wskazuje na duże bogactwo gatunków oraz różnorodność genetyczną upraw rolnych i zwierząt oraz opowiada się za ochroną i wzmacnianiem tej różnorodności;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 98/95/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniająca, w odniesieniu do konsolidacji rynku wewnętrznego odmian roślin modyfikowanych genetycznie oraz genetycznych zasobów roślinnych, dyrektywy 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG, 66/403/EWG, 69/208/EWG, 70/457/EWG i 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, sadzeniakami ziemniaków, materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych, oraz materiałem siewnym warzyw, oraz w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych (Dz.U. L 25 z 1.2.1999, str. 1).

Wtorek, 22 maja 2007 r.

33. wzywa Komisję do zmiany planów zarządzania i ratowania pewnych gatunków ryb, które często nie są zgodne z właściwym monitorowaniem tych gatunków; wzywa Komisję do zastosowania szczególnych środków, lepiej dostosowanych do sprzętu używanego do połowów oraz metod wykorzystywanych na danych obszarach biogeograficznych;

34. podkreśla znaczenie, jakie ma terminowe i skuteczne wdrożenie ramowej dyrektywy wodnej⁽¹⁾ w celu uzyskania „dobrego stanu ekologicznego” i „braku pogorszenia się” stanu słodkich wód oraz zalecenia w sprawie zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną; nalega, aby państwa członkowskie wykorzystywały instrumenty gospodarcze wymienione w art. 5 i art. 9 ramowej dyrektywy wodnej w celu zachęcenia do uważnego korzystania z tego rzadkiego zasobu i zapewnienia solidnej podstawy finansowej dla wdrożenia planów gospodarowania wodami w dorzeczach; podkreśla znaczenie przygotowania do wdrożenia ambitnej ramowej dyrektywy w sprawie środowiska morskiego, której celem jest osiągnięcie „dobrego stanu” środowiska morskiego; uważa, że szczególnie istotne jest, że przyszła strategia morska uznaje zachowanie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych za podstawowy i nadrzędny cel;

35. wzywa Komisję do uważniejszego sprawdzania przestrzegania prawa wspólnotowego związanego z przeciwdziałaniem zanieczyszczeniu i degradacji ekosystemów morskich;

36. dostrzega ogromne szkody wyrządzone ekosystemom UE przez zanieczyszczenia, w szczególności przez rozproszone substancje powodujące zakwaszenie i eutrofizację oraz amon pochodzenia rolniczego; podkreśla znaczenie redukcji tych rozproszonych zanieczyszczeń, zwłaszcza na obszarach objętych siecią Natura 2000 oraz wokół nich, a także na innych terenach o wysokiej wartości przyrodniczej; podkreśla szansę zajęcia się tymi kwestiami w nadchodzącym przeglądzie dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji, a także poprzez terminowe wdrożenie strategii tematycznej dotyczącej jakości powietrza;

37. dostrzega zagrożenie, jakie dla ekosystemów stanowią niektóre pestycydy, środki zmniejszające palność i inne trwałe, zdolne do biokumulacji i toksyczne substancje chemiczne; w tym kontekście podkreśla znaczenie skutecznego wdrożenia REACH; podkreśla potrzebę monitorowania biokumulacji takich substancji zanieczyszczających poprzez wykorzystanie drapieżników najwyższego rzędu w środowisku lądowym, słodkowodnym i morskim; uważa ponadto, że należy zwrócić szczególną uwagę na ryzyko związane z użyciem pestycydów, ponieważ z założenia są one toksyczne i stosuje się je w środowisku naturalnym; zwraca uwagę, że przepisy europejskie w zakresie pestycydów: wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (COM(2006)0388), wniosek w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów (COM(2006)0372) oraz strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów (COM(2006)0373) powinny zagwarantować, że proces utraty europejskiej różnorodności biologicznej nie będzie postępował z powodu wykorzystania pestycydów;

38. przypomina, że promowanie chronionych określeń pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych spełnia bardzo ważną rolę w zachowaniu specjalności regionalnych i całej kultury wiejskiej, jaka się z nimi łączy, oraz odpowiednich wielowiekowych praktyk gospodarskich, które pozwalają na zachowanie terenów wiejskich i systemów rolniczych jako ekosystemów, w których występuje wiele dzikich gatunków;

39. zwraca uwagę, że w 1992 r. zapoczątkowano włączanie ochrony różnorodności biologicznej do WPR, oraz że w późniejszym okresie na mocy reformy z 2003 r. wprowadzono takie środki jak wzajemna współzależność, jednolita płatność na gospodarstwo (oddzielenie płatności od produkcji) oraz rozwój obszarów wiejskich, które to środki mają korzystny wpływ na różnorodność biologiczną;

40. proponuje, aby różnorodność biologiczna stanowiła jeden z głównych celów przeglądu WPR, który ma zostać przeprowadzony w 2008 r. i uważa za konieczne wykorzystanie przeglądu w 2008 r. do oceny skuteczności poszczególnych działań dotyczących różnorodności biologicznej, w szczególności działań w sektorze leśnym, oraz do rozwiązania kwestii uchybień w tym zakresie;

41. pragnie zwrócić uwagę na nowe rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007-2013), które między innymi przewiduje finansowanie sieci Natura 2000, obejmuje środki rolno-środowiskowe, środki służące ochronie zasobów genetycznych w rolnictwie, a także wspierające zrównoważone gospodarowanie lasami oraz utrzymuje płatności na rzecz obszarów o utrudnionych warunkach gospodarowania;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1). Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

Wtorek, 22 maja 2007 r.

42. opowiada się za wspieraniem (lokalnych/regionalnych) partnerstw pomiędzy właścicielami i użytkownikami gruntów, organizacjami ochrony przyrody, rządem i centrami eksperckimi tak, by współpracowały przy poszukiwaniu lokalnych rozwiązań problemów dotyczących różnorodności biologicznej przy zastosowaniu podejścia oddolnego;

43. wzywa do produkcji i wykorzystywania biomasy do wytwarzania energii oraz jako paliwa, by były one postrzegane jako sposobność do zwiększania różnorodności biologicznej w rolnictwie; musi to znaleźć wyraz również we wspieraniu badań w ramach siódmego ramowego programu w dziedzinie badań naukowych; uprawa biomasy nie może prowadzić do spadku różnorodności biologicznej zarówno na terytorium Unii Europejskiej, jak i poza nią;

Rozwój regionalny i planowanie przestrzenne (cel 4)

44. zauważa pogłębiającą się fragmentację ekosystemów wynikającą z ekspansji infrastruktury, przemysłu i mieszkalnictwa; stwierdza, że dzięki ostrożnemu planowaniu można znacznie zmniejszyć szkody wyrządzone ekosystemom i określić możliwości korzystnego wpływu na nie; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że projekty finansowane w ramach funduszu spójności i funduszy strukturalnych nie szkodzą różnorodności biologicznej i usług ekosystemowym, lecz przynoszą optymalne korzyści różnorodności biologicznej; wzywa państwa członkowskie, aby potraktowały priorytetowo utrzymanie i odnowę różnorodności biologicznej oraz usług ekosystemowych w planach zagospodarowania przestrzennego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, a także zapewniły właściwe uwzględnienie różnorodności biologicznej w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko i ocen oddziaływania na środowisko;

Obce gatunki inwazyjne i obce genotypy (cel 5)

45. uznaje obce gatunki inwazyjne za podstawowe zagrożenie dla różnorodności biologicznej i uważa, że rozprzestrzenianie się obcych gatunków inwazyjnych jest spowodowane nasilającym się przepływem ludzi i towarów; wzywa do podjęcia szerokich działań wspólnotowych w odpowiedzi na ten problem, które obejmą rozwój systemu wczesnego ostrzegania i likwidację istniejących luk prawnych, w tym opracowania strategii unijnej dotyczącej obcych gatunków inwazyjnych;

46. podkreśla, że immunoantykoncepcja może odegrać decydującą rolę w kontroli obcych gatunków inwazyjnych należących do ssaków i zwraca uwagę na trwające obecnie ważne badania w tym zakresie; wzywa Komisję do przeznaczenia środków finansowych wspierających badania europejskie na immunoantykoncepcję oraz ogłoszenie zaproszenia do składania wniosków; zwraca uwagę, że program LIFE+ stanowi istniejące ramy, które można wykorzystać w lepszym stopniu w celu zachęcenia do działań dotyczących obcych gatunków inwazyjnych;

47. wzywa Komisję do podjęcia kroków w kierunku przepisów ograniczających wprowadzanie gatunków obcych w Unii Europejskiej oraz monitorowania realizacji konwencji CITES (Konwencja o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginieciem);

48. zwraca uwagę na wpływ wywierany przez gatunki egzotyczne, w niektórych przypadkach zgubny dla ekosystemu morskiego; wzywa do pilnego podjęcia środków zapobiegających przenoszeniu organizmów w wodzie balastowej oraz wzywa państwa członkowskie do wdrożenia pod auspicjami IMO Międzynarodowej konwencji o kontroli wód balastowych i osadów ze statków oraz postępowaniu z nimi;

49. wzywa WE do wprowadzenia skutecznej kontroli wypompowywania wody balastowej na wodach Unii Europejskiej;

50. podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia ram prawnych UE w zakresie organizmów zmodyfikowanych genetycznie; podkreśla potencjalne ryzyko dla różnorodności biologicznej wynikające z produkcji upraw genetycznie zmodyfikowanych na skalę przemysłową i zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny wpływu na ekosystemy europejskie;

51. wyraża zaniepokojenie z powodu możliwości przedostania się ryb genetycznie modyfikowanych do ekosystemów morskich i prawdopodobieństwa krzyżowania się ich z miejscowymi gatunkami ryb, co może zakłócić zróżnicowanie biologiczne tych ekosystemów; wzywa WE do ustanowienia zakazu sprowadzania do Unii Europejskiej ryb genetycznie modyfikowanych z przeznaczeniem do wykorzystania w łańcuchu pokarmowym UE;

52. z zadowoleniem przyjmuje zadeklarowany przez Komisję zamiar wprowadzenia specyficznego prawodawstwa w sprawie oznakowania ekologicznego ryb i wzywa Komisję do przedstawienia w tej sprawie wniosku legislacyjnego w jak najszybszym terminie;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

2. Obszar polityki — UE a różnorodność biologiczna na świecie

Międzynarodowe reguły działania (cel 6)

53. zdecydowanie popiera skuteczne wdrożenie Konwencji o różnorodności biologicznej (z ang. CBD) i nakłania przewodnictwo UE do podjęcia działań w tym zakresie; podkreśla znaczenie, jakie ma realizacja programów pracy związanych z CBD, w tym na obszarach chronionych; podkreśla potrzebę zakończenia prac nad międzynarodowym systemem dostępu do zasobów genetycznych i podziału korzyści; uważa, że próby wzorcowe gatunków i odmian powinny być przechowywane jedynie na terytorium państw-sygnatariuszy Konwencji o różnorodności biologicznej; podkreśla, że należy zwiększyć wzajemne wsparcie oraz synergię międzynarodowych porozumień w zakresie ochrony środowiska oraz proponuje, aby kraje trzecie otrzymujące dotacje UE miały obowiązek przestrzegania strategii politycznych w zakresie różnorodności biologicznej;

54. dostrzega zagrożenia dla różnorodności biologicznej na pełnym morzu; nalega na opracowanie porozumienia w sprawie ochrony różnorodności biologicznej na pełnym morzu na mocy Konwencji ONZ w sprawie prawa morza; wzywa UE do dalszego odgrywania wiodącej roli w tej kwestii;

55. uznaje zasadnicze znaczenie promowania porozumień i wspólnych planów działania UE i krajów trzecich, w celu ochrony wspólnych obszarów morskich;

56. podkreśla zagrożenie dla różnorodności biologicznej, jakie stanowi trałowanie denne na wodach głębinowych oraz inne praktyki połowowe zagrażające równowadze środowiska; zwraca uwagę na ostatnią decyzję Zgromadzenia Ogólnego NZ w tej kwestii; wzywa Komisję do jak najszybszego wystąpienia z wnioskami legislacyjnymi w sprawie trałowania dennego na pełnym morzu; wzywa Komisję do podjęcia współpracy z ONZ oraz właściwymi regionalnymi organizacjami ds. zarządzania łowiskami (tam, gdzie one istnieją) na rzecz przyjęcia i wdrożenia środków mających na celu zarządzanie wszystkimi połowami przeprowadzanymi na pełnym morzu, w tym połowami z użyciem trałów; ponadto wzywa Komisję do podjęcia działań na rzecz pilnego wdrożenia środków chroniących istotne siedliska głębinowe na pełnym morzu przed destrukcyjnymi praktykami połowowymi, w tym trałowaniem dennym;

57. w pełni popiera tzw. „przesłanie paryskie” — wnioski z konferencji w Paryżu (19-21 września 2006 r.) na temat różnorodności biologicznej w europejskiej współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję i zainteresowane państwa członkowskie, aby zagwarantowały — we współpracy z władzami lokalnymi — odpowiedniej wielkości środki finansowe na zagadnienia dotyczące środowiska naturalnego i różnorodności biologicznej w państwach i na terytoriach zamorskich UE oraz na poprawę dostępu organów lokalnych i organizacji pozarządowych do programów europejskich;

58. ubolewa, że w dwustronnych i wielostronnych umowach handlowych niewiele uwagi poświęca się aspektom różnorodności biologicznej; opowiada się za uwzględnieniem kwestii różnorodności biologicznej w handlu międzynarodowym oraz w światowych staraniach zmierzających do zmiany niezrównoważonych wzorców produkcji i konsumpcji; w związku z tym wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do skupienia się w pierwszej kolejności na kwestiach niehandlowych podczas trwających negocjacji WTO;

Pomoc zewnętrzna (cel 7)

59. podziela poważne obawy z powodu niskiego stopnia wdrażania planu działań w zakresie różnorodności biologicznej na rzecz współpracy gospodarczej i współpracy na rzecz rozwoju, wyrażone w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego dotyczącym włączenia problematyki ochrony środowiska do współpracy na rzecz rozwoju oraz w konkluzjach z przeglądu unijnej polityki dotyczącej różnorodności biologicznej (2004); przyjmuje z zadowoleniem apel dotyczący zwiększenia nakładów przeznaczonych na różnorodność biologiczną oraz mocniejszego włączenia różnorodności biologicznej do głównego nurtu współpracy na rzecz rozwoju, zawarty w Europejskim konsensusie w sprawie współpracy na rzecz rozwoju;

60. zauważa, że mimo tych aspiracji nakłady przeznaczone na różnorodność biologiczną w programach pomocy zewnętrznej Wspólnoty oraz państw członkowskich są bardzo ograniczone; z zadowoleniem przyjmuje ostatnie, czwarte uzupełnienie Funduszu na rzecz globalnego środowiska, ubolewa jednak, że nie oznacza to realnego wzrostu nakładów na różnorodność biologiczną; podkreśla kluczowe znaczenie przeznaczania w krajach trzecich ograniczonych nakładów na priorytety w zakresie różnorodności biologicznej;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

61. podkreśla istotne znaczenie skutecznego włączenia zagadnień związanych z różnorodnością biologiczną do głównych zadań programów pomocy zewnętrznej Wspólnoty oraz państw członkowskich (w tym środków wsparcia budżetowego) w celu zagwarantowania, że w rezultacie nie zaszkodzą one różnorodności biologicznej i usługom ekosystemowym; w tym kontekście podkreśla znaczenie podnoszenia zdolności krajów otrzymujących pomoc do włączania zagadnień związanych z różnorodnością biologiczną do krajowych strategii rozwoju (ze strategiami redukcji ubóstwa włącznie);

62. wyraża głęboką obawę, że mimo dążeń politycznych w rzeczywistości istnieje poważne zagrożenie, iż nowo opracowane krajowe i regionalne dokumenty strategiczne w dalszym ciągu nie będą uwzględniały potrzeb w zakresie różnorodności biologicznej bez znacznie większego zaangażowania Komisji w tym zakresie w krajach otrzymujących pomoc;

Handel (cel 8)

63. dostrzega „ślad ekologiczny”, jaki handel UE pozostawia na różnorodności biologicznej i usługach ekosystemowych w krajach trzecich; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby rozpoznały, jaki wpływ wywiera handel na różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe, szczególnie poprzez ocenę wpływu na zrównoważony rozwój; podkreśla znaczenie wdrożenia środków zmniejszających wpływ globalizacji na środowisko naturalne w kontekście wielostronnych, regionalnych i dwustronnych porozumień o wolnym handlu; podkreśla, że europejskie strategie polityczne nie powinny prowadzić do zmniejszenia różnorodności biologicznej w krajach trzecich;

64. wyraża głęboką obawę z powodu importu przez UE towarów, w tym drewna, oleju palmowego i ziaren soi, co powoduje wycinanie lasów tropikalnych; wyraża obawę, że rodzące się zapotrzebowanie na biopaliwa może zwiększyć presję na lasy tropikalne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań mających na celu przyjęcie środków zapobiegających negatywnemu wpływowi takiego handlu na lasy tropikalne i minimalizujących go, obejmujących wielostronne porozumienia w ramach programu dotyczącego egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT); wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła analizę dalszych możliwych aktów prawnych, ograniczających import nielegalnie pozyskanego drewna;

65. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania nielegalnego handlu gatunkami objętymi konwencją CITES, a także wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania skoordynowanej reakcji oraz działań na rzecz egzekwowania konwencji CITES;

66. wyraża obawę, iż umowy partnerskie w rybołówstwie spowodowały w przeszłości zwiększenie presji na zasoby rybne, gatunki nie będące celem połowu oraz siedliska morskie w wodach krajów trzecich; podkreśla fundamentalne znaczenie, jakie ma zagwarantowanie w umowach partnerskich w rybołówstwie, że zasoby rybne zostaną utrzymane na poziomie wspierającym maksymalnie podtrzymywalny odłów i redukującym oddziaływanie na gatunki nie będące celem połowu oraz na siedliska morskie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dopilnowały, żeby floty rybackie UE działały zgodnie z tymi porozumieniami;

3. obszar polityki — różnorodność biologiczna a zmiany klimatyczne

Zmiany klimatyczne (cel 9)

67. zauważa, że nastął okres nieuniknionych zmian klimatycznych, które będą miały znaczący wpływ na ekosystemy w UE oraz na świecie; podkreśla, że wpływ zmian klimatycznych na ludzkie społeczności oraz gospodarkę będzie odczuwalny przez zmiany ekosystemów; uznaje, że zmiany ekosystemowego i oddziaływanie na gatunki są już zauważalne; dlatego podkreśla istotne znaczenie podejścia ekosystemowego dla dostosowania do zmian klimatycznych, szczególnie w odniesieniu do strategii dotyczących użytkowania gruntów, wód i mórz; wzywa UE do dalszego przewodzenia na arenie międzynarodowej prac na rzecz zmniejszenia ogólnosiwiatowej emisji gazów cieplarnianych;

68. podkreśla znaczenie zagwarantowania, że działania łagodzące zmiany klimatyczne, takie jak rozwój odnawialnych źródeł energii, powinny zostać ocenione, tak aby zapewnić, że uwzględniają one w należyty sposób potencjalny negatywny wpływ na różnorodność biologiczną oraz że należy zapobiec temu wpływowi lub go zminimalizować, szczególnie w odniesieniu do farm wiatrowych, energii wodnej i biopaliw;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

69. uznaje, że zmiany klimatyczne będą wywierały dodatkowy silny nacisk na ekosystemy UE; podkreśla istotne znaczenie obszernej i spójnej sieci obszarów chronionych (szczególnie obszarów objętych siecią Natura 2000) oraz zdrowego środowiska w szerszym znaczeniu, w celu zwiększenia odporności ekosystemów na zmiany klimatyczne; dlatego podkreśla potrzebę zmniejszenia „tradycyjnych” nacisków na ekosystemy (fragmentacja, nadmierna eksploatacja, zanieczyszczenie, obce gatunki inwazyjne), konieczność opracowania dodatkowych działań skierowanych przeciwko dodatkowym naciskom spowodowanym zmianami klimatycznymi, a także potrzebę niezwłocznej oceny siedlisk i gatunków najbardziej narażonych na zmiany klimatyczne;

4. obszar polityki — podstawy wiedzy

Wiedza (cel 10)

70. dostrzega ogromne wyzwanie, jakie stanowi potrzeba zrozumienia kwestii różnorodności biologicznej; wyraża głęboką obawę, że poziom środków przeznaczonych na badania naukowe nad różnorodnością biologiczną jest stanowczo za niski, zważywszy na decydujące znaczenie tej kwestii dla naszego dobrobytu i pomyślności; wzywa do nadania wyższego priorytetu finansowaniu badań nad różnorodnością biologiczną we wspólnotowym siódmym programie ramowym oraz w krajowych programach badawczych;

71. dostrzega potrzebę bardziej skutecznych mechanizmów mających na celu zgromadzenie podstawy dowodowej odnoszącej się do różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych oraz rzutującej na politykę na szczeblu wspólnotowym, krajowym oraz międzynarodowym; popiera propozycję wprowadzenia nowego mechanizmu wspólnotowego polegającego na niezależnym i wiarygodnym doradztwie w tej kwestii, przy należyтым uwzględnieniu obowiązujących przepisów; wzywa Komisję do przygotowania analiz i ocen dotyczących wpływu produkcji energii odnawialnej na różnorodność biologiczną oraz zmian różnorodności biologicznej na obszarach miejskich, w tym zarówno pozytywnego, jak i negatywnego skutku pojawiania się nowych gatunków na obszarach miejskich;

72. wyraża zaniepokojenie spadkiem liczebności wielu gatunków ryb oraz faktem, że przy ustalaniu rocznych całkowitych dopuszczalnych połowów sprawozdania ICES (Międzynarodowa Rada Badań Morza) są przestrzegane jedynie częściowo, lub nie są przestrzegane wcale; uznaje, że sprawozdania naukowe nie stanowią nakazu politycznego, uważa jednak, że muszą istnieć ważne powody i istotne argumenty, aby nie stosować się do zaleceń naukowych; uważa, że w związku z tym Komisja i Rada muszą również przedstawić argumenty pozwalające stwierdzić, że zasada maksymalnie podtrzymywalnego odłowu (MSY) jest rzeczywiście przestrzegana w UE;

73. wzywa Komisję do sfinansowania badań nad ekosystemami morskimi, w szczególności na obszarach o dużym zróżnicowaniu biologicznym i intensywnych połowach;

Działania wspierające

Finansowanie

74. wyraża silną obawę z powodu ograniczeń finansowych na wsparcie sieci Natura 2000 i innych działań na rzecz różnorodności biologicznej w Planie działań UE do roku 2010 i na dalszą przyszłość, które są wynikiem decyzji podjętych w sprawie ram finansowych;

75. podkreśla, że na państwach członkowskich ciąży odpowiedzialność za wykorzystanie wszelkich dostępnych możliwości w ramach wspólnej polityki rolnej, wspólnej polityki rybołówstwa, funduszu spójności, funduszy strukturalnych, programu Life+ i siódmego programu ramowego, a także za przydział środków krajowych; nalega na przyłożenie większej wagi do potrzeb finansowych w przeglądzie budżetu na lata 2008-2009, podczas którego należy dokonać oceny skuteczności i dostępności środków finansowych UE przeznaczonych na różnorodność biologiczną, a zwłaszcza na sieć Natura 2000;

76. ubolewa jednak, że poparty przez Parlament wniosek Komisji, o przeznaczenie o 20 mld euro więcej na politykę rozwoju obszarów wiejskich w obrębie ram finansowych na lata 2007-2013, nie został przyjęty przez Radę, tym bardziej, że pieniądze te mogłyby zostać wykorzystane do poszerzania i pogłębiania działań dotyczących różnorodności biologicznej;

77. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że środki dostępne w ramach EFFROW okazują się zdecydowanie niewystarczające, aby sprostać działaniom, których przeprowadzenie pożądanym jest na poziomie zarządzania siecią Natura 2000, zależnego od działalności rolniczej i leśnej, przy szczególnie ubogim wsparciu na rzecz wiedzy i monitorowania;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

78. zwraca uwagę na konieczność zapewnienia rekompensaty finansowej społecznościom lokalnym, na których dochody niekorzystny wpływ wywarły określone działania mające na celu ochronę środowiska morskiego;

79. zwraca uwagę na możliwości zastosowania zasady „zanieczyszczający płaci”, przewidziane dyrektywą dotyczącą odpowiedzialności za szkody w środowisku⁽¹⁾, i wzywa państwa członkowskie do skorzystania z tych możliwości w celu sfinansowania środków pomocnych w osiągnięciu celów w zakresie ochrony środowiska, w tym celów dyrektywy siedliskowej i dyrektywy ptasiej;

Wzmacnianie procesu podejmowania decyzji

80. przyjmuje z zadowoleniem propozycję unijnej debaty na temat długofalowej wizji dotyczącej różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, tworzącej ramy strategii politycznej; podkreśla, że debata ta powinna być wyraźnie powiązana z dyskusją nad przyszłością Europy; nalega, aby debata była jak najbardziej otwarta, aby włączono do niej regiony; zachęca, aby wartości europejskie, które odnoszą się do natury (zarówno w UE, jak i na całym świecie), stanowiły wyraźną część proponowanej deklaracji wartości europejskich w ramach prezydencji niemieckiej;

81. dostrzega wysoką jakość ocen wpływu polityki w odniesieniu do wspólnotowych inicjatyw z zakresu polityki dotyczącej środowiska; ubolewa, że wymiar środowiskowy w ocenach wpływu polityki w odniesieniu do inicjatyw politycznych jest niejednokrotnie mało uwzględniany w innych sektorach; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania wszystkich nowych inicjatyw politycznych pod kątem ewentualnych znaczących negatywnych oddziaływań na różnorodność biologiczną oraz do zagwarantowania, że w przypadku zidentyfikowania takiego niekorzystnego wpływu kwestie dotyczące różnorodności biologicznej, w tym również oddziaływań na usługi ekosystemowe, zostaną właściwie potraktowane w procesie oceny wpływu;

82. podkreśla znaczenie wzajemnego uzupełniania się działań na szczeblu Wspólnoty i państw członkowskich; dostrzega wyjątkową wagę Planu działań UE do roku 2010 i na dalszą przyszłość jako instrumentu zwiększającego komplementarność; dlatego wzywa państwa członkowskie do dostosowania podejmowanych kroków do planu działań; wzywa państwa członkowskie do rozszerzenia tej harmonizacji na szczebel regionalny i lokalny;

83. podkreśla znaczenie pełnego i spójnego wdrożenia i egzekwowania dyrektywy siedliskowej i dyrektywy ptasiej; nalega, aby Komisja i państwa członkowskie przeznaczyły wystarczającą ilość zasobów na to zadanie i poświęciły mu odpowiednio wiele uwagi;

84. podkreśla znaczenie planów zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia podejścia i metod na szczeblu regionalnym i lokalnym w celu utrzymania różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, między innymi poprzez uzupełniające stosowanie sieci Natura 2000, planowanie gospodarowania wodami w dorzeczach oraz środki rozwoju obszarów wiejskich, natomiast na morzu poprzez wdrożenie podejścia ekosystemowego, jak określono w dyrektywie w sprawie strategii morskiej;

85. wzywa Komisję do wywierania nacisku na ponoszących odpowiedzialność za kolejne opóźnienia w ustanowieniu regionalnych komitetów doradczych w dziedzinie rybołówstwa, mających zasadnicze znaczenie dla monitorowania i ochrony zasobów rybnych;

Partnerstwa

86. przyjmuje z zadowoleniem wezwanie do wzmacniania partnerstwa między podmiotami zajmującymi się ochroną różnorodności biologicznej i najważniejszymi zainteresowanymi grupami; podkreśla wagę partnerstwa z najważniejszymi właścicielami i użytkownikami gruntów, zasobów wodnych i morskich; popiera w szczególności partnerstwo z myśliwymi, rybakami, rolnikami i leśnikami, a także z sektorem prywatnym i finansowym; dostrzega istotną rolę, jaką w tym względzie odgrywa inicjatywa „Countdown 2010”;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 56). Dyrektywa zmieniona Dyrektywą 2006/21/WE (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, str. 15).

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Edukacja, świadomość i udział

87. podkreśla rolę podnoszenia świadomości społecznej na temat znaczenia różnorodności biologicznej i ekosystemów dla dobrobytu i pomyślności; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby znacząco zintensyfikowały działania w ramach programów i kampanii kształtujących i informujących opinię publiczną, stworzyły polityczne zapotrzebowanie na działania oraz zwiększyły aktywny udział opinii publicznej w środkach ochrony; w tym kontekście podkreśla znaczenie dostępu do informacji i wymiaru sprawiedliwości;

88. zwraca uwagę, że wielu ludzi czuje emocjonalną więź z krajobrazami oraz ich elementami historyczno-kulturowymi, a także docenia ich piękno; wyraża ubolewanie, że rolnictwo na szeroką skalę doprowadziło do zmniejszenia różnorodności biologicznej i utraty piękna krajobrazów; uważa, że przywrócenie krajobrazów, na przykład żywopłotów między łąkami, byłoby przywitane z radością i przyczyniłoby się do przywrócenia różnorodności biologicznej;

89. zwraca uwagę, że ogrody zoologiczne i akwaria w Europie odwiedza rocznie ponad 100 milionów osób i uznaje, że instytucje te odgrywają znaczącą rolę w poszerzaniu wiedzy społeczeństwa na temat ochrony środowiska naturalnego;

90. wzywa Komisję do rozpoczęcia kampanii informacyjnej podnoszącej świadomość w zakresie problematyki ochrony zasobów rybnych i związanych z nimi ekosystemów;

Monitorowanie, dokonywanie ocen i przeglądów

91. podkreśla znaczenie wskaźników informujących opinię publiczną i decydentów o postępach; przyjmuje z zadowoleniem proponowany zestaw najważniejszych wskaźników dotyczących różnorodności biologicznej; wzywa do przyjęcia i utrzymania wskaźnika dotyczącego różnorodności biologicznej jako wskaźnika strukturalnego oraz wskaźnika zrównoważonego rozwoju;

92. podkreśla istotne znaczenie zwiększenia możliwości i poprawienia metod długoterminowego monitorowania przy wsparciu zestawu wskaźników, w celu zapewnienia szerszych źródeł informacji o stanie różnorodności biologicznej, naciskach na nią wywieranych oraz skuteczności odnośnej polityki; podkreśla konieczność szerokiego udostępniania tych danych poprzez system wymiany informacji;

93. popiera istniejące przedsięwzięcia, w ramach których opracowuje się obiektywne wskaźniki służące do monitorowania i oceny różnorodności biologicznej, oraz wzywa Komisję, aby zapewniła przestrzeganie zobowiązań podjętych przez Unię Europejską w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej, tj. zrównoważone użytkowanie, ochrona różnorodności biologicznej i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z jej wykorzystywania oraz aby podjęła działania na rzecz przechowywania prób wzorcowych gatunków i odmian jedynie na terytorium państw-sygnatariuszy Konwencji o różnorodności biologicznej, a także aby ujednoliciła dostępne informacje i korzystała z istniejących sieci;

94. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji przedłożenia Radzie i Parlamentowi średnioterminowej oceny (do końca 2008 r.) oraz ostatecznych ocen (do końca 2010 r. i do końca 2013 r.) postępów w realizacji celów zawartych w komunikacie Komisji w sprawie planu działań; podkreśla, iż wyniki tych ocen powinny stanowić źródło informacji w procesie przeglądu szerszej polityki i budżetu, z przeglądem budżetu na lata 2008-2009 i przeglądem polityki i budżetu na okres po 2013 r. włącznie; wzywa Komisję do przedstawienia kompleksowej długoterminowej strategii w zakresie różnorodności biologicznej po roku 2010;

95. uważa, że obecne wymogi dotyczące sprawozdawczości powinny zostać usprawnione i uproszczone, oraz że w przyszłości sprawozdawczość nie powinna prowadzić do zwiększenia obciążeń o charakterze administracyjnym;

*

* *

96. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.